№. 72.

BREDASCHE Staat-, Letterkundig- Nieuws- en Wetenschappelijk COURANT.

Blad.

Dingsdag den 12 April.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND, nader gelet op art. 8 der Wet van den 22sten November 1830, n°. 81, houdende onder anderen de bepaling, dat de heffing der *Directe Belastingen*, met dien 1sten 1831, in deze Provincie zal plaats hebben.

En in aanmerking nemende, dat nagenoeg van den aanvang des jaars, de Kohieren der Grondbelastingen, op de Gebouwde en Ongebouwde Eigendommen over gezegde dienst, naar mate van derzelver confectie, zijn executoir verklaard, en aan de respective Ontvangers der Directe Belastingen zijn overgegeven, ten einde tegen den tijd der invordering van den eersten termijn, gereed te zijn.

Brengt zulks alnog door deze ter kennisse van de Burgemeesters in de Steden en ten platten Lande, met uitnoodiging, om, zoo zulks nog niet mogt zijn geschied, de voorbedoelde invorderbaar-verklaring onverwijld nog te willen doen publiceren, en de belanghebbenden te verwittigen, dat zij gehouden zullen zijn, onmiddelijk hun *tiende* aan te zuiveren, op pœne als bij de Wet wordt bepaald; voorts worden de hoofden der voorzegde Stedelijke en Gemeentebesturen uitgenoodigd, hunne goede diensten bij derzelver Ingezetenen aan te wenden, om niet alleen door het aanzuiveren der verschenen termijnen, maar ook door vorbetalingen, in het belang des Rijks mede te werken.

Al verder worden gezegde Burgemeesters geïnviteerd, om ter kennisse van de belanghebbenden te brengen, dat den tijd tot indiening der réclames, wegens te hooge, verkeerde of dubbele aanslagen enz., als gewoonlijk wordt gesteld op drie maanden, (voor dit jaar,) te rekenen na den eersten termijn van invordering des Kohiers; zullende derhalve na den 1sten Julij dezes jaars, geene reclames wegens de Grondlasten meer worden aangenomen, maar ten kosten der reclamanten worden geretourneerd, zoo ook dezulke, welke van de na te noemene bescheiden onvoorzien zijn, als moetende dezelve, behoorlijk op *gezegeld* papier geschreven, voorzien van de noodige extracten uit het Kohier, benevens bewijs dat de verschenen *tienden*, door de reclamanten zijn voldaan, vooraf bij den Kontroleur der divisie, waartoe de Gemeente behoort, ter instructie worden ingezonden, ten einde daarna nader ter beslissing aan heeren Gedeputeerde Staten te worden aangeboden; terwijl ook op reclames, welke niet door het intermediair van den Kontroleur worden ingediend, voegenaamd geen regard zal worden geslagen, maar als niet ingekomen beschouwd, zonder eenige dispositie ter zijde gelegd; waarom de Kontroleurs zullen gehouden zijn, na afloop van den bepaalden tijd, hunne registers te sluiten en daarvan, *uiterlijk vóór of op den 6den Julij aanstaande*, aan den Gouverneur kennis te geven, met opgave van het aantal reclames bij hun ontvangen. Eigenaren evenwel van woonhuizen, die het geheele jaar door, dat is van 1° Jannarij tot ultimo December zijn onbewoond gebleven, zullen de teruggave der Grondlasten deswegens in zoege voorschreve kunnen reclameren; van den 1sten tot den 31sten Jannarij 1832, na verloop van welken tijd, ook ten dezen opzigte, geene verzoeken meer zullen worden aangenomen.

En zal deze, door middel van het *Provintiaal Blad*, *Provincial Dagblad* en *Bredasche Courant*, worden ter kennisse gebragt der belanghebbenden, en Burgemeesters der Steden en Gemeenten in deze Provincie; terwijl een genoegzaam aantal exemplaren aan de Arrondissements-Inspecteurs van *'s Hertogenbosch*, *Breda* en *Eindhoven*, zal worden gezonden, ter distributie aan de daarbij geconcerneerde Ambtenaren, en eindelijk een exemplaar worden uitgereikt aan den Hoofd-Inspecteur en Verificateur der Comptabiliteit, tot informatie.

's Hertogenbosch, den 1sten April 1831.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. Le Vrijer van Bogaerde.

NEDERLANDEN.

Breda, den 11den April.

Bij een besluit van den 1sten Maart 1831, heden eerst publiek gemaakt, worden de werkzaamheden, waarmede het algemeen bestuur tot dus verre belast is geweest, voor een gedeelte overgedragen op de gewestelijke en plaatselijke autoriteiten, welke maatregel bevorderlijk wezen moet tot het daarstellen van zoodanige vereenvoudigingen en bezuinigingen, welke Z. M. in de huishouding van staat wenscht in te voeren.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten van Zaturdag den 9den April waren de deliberatien over het ontwerp van wet, *omtrent eene vrijwillige negotiatie*, welk ontwerp van wet nog eene nadere wijziging in art. 8, heeft ondergaan, die ter kennis van de leden gebragt, aan de orde.

Onderscheiden sprekers lieten zich hooren, meestal ten voordeele van het ontwerp, hetwelk dan ook, na eene deliberatie van ruim zes uren, zijnde de vergadering geopend ten half tien en afgeloopen ten half vier ure, met eene meerderheid van 43 stemmen tegen 5 aangenomen. Tegen hebben gestemd de heeren *Dedel*, *Donker Curtius*, *Warin*, *van Asch van Wijck* en *van Alphen*. De minister van financien beantwoordde de tegenwerpingen dier leden in eene aller belangrijkste redevoering, *welke wij bij ons volgend nommer zullen mededeelen.*

— Zr. Ms. korvetten *Nehalennia* van 28 stukken, kolonel ter zee *Kist* en *Helder*, kapitein-luitenant *Anemaet*, mede van 28 stukken, hebben bevel bekomen om zonder uitstel te zeilen naar Callo te posteren; het schijnt dat daar gewigtige bewegingen te surveilleren zijn.

De *Zeeuw*, *Kortenaer* en *Waterloo*, linieschepen van 84 à 90 stukken, worden *met de grootste haast* in gereedheid gebragt; het vermoeden is, dat zulks dienen moet, om de batterijen welke de belgen bij Austruweel en verder langs de Schelde oprigten, te vernielen.

In Staats-Vlaanderen verwacht men ieder oogenblik te kunnen worden aangevallen. Alle beschikkingen en voorzorgen zijn dien overeenkomstig genomen. Zoo de troepen als de ingezetenen zijn vol moed, vertrouwen en geestdrift voor de zaak des vaderlands en der vrijheid. De generaal *De Kock* heeft den 7de de stellingen in het 4de district van Zeeland in oogenschouw genomen.

— Men schrijft uit Aken, dat aldaar vier officieren der Lanciers uit Mechelen aangekomen waren, allen betrokken in de zamenzwering ten gunste van den Prins van Oranje. Ook de generaal *van der Smissen* zoude, volgens hetzelfde berigt, met zijne ordonnantie aan het logement *Grand-Hôte* aldaar afgestapt zijn. Onderscheidene belgen moeten zich mede te Aken bevinden.

— De tijdingen uit het Noorden zijn niet gunstig. De tijdingen van den opstand onder de boeren van Litthauen bevestigt zich door over Riga gekomen berigten. De door de Polen aangelokte, onlusten strekten zich echter niet verder uit dan tot de streken van Rossienna, alwaar zich geene troepen bevonden. Men was intusschen te Riga voor dien opstand niet zeer ongerust, aangezien het den opstandelingen aan het noodwendigste zoo wel tot aanvallen als tot verdedigen mangelde; onder hen bevinden zich eenige geestelijken en eene menigte smokkelaars. Van Riga was eene kleine afdeeling troepen afgezonden, die men echter voor toereikend hield, om deze dwaze onderneming te dempen.

Uit Warschau wordt, in dato den 31sten Maart gemeld, dat de bewegingen bij het russisch leger, met het fraaije weder hervat waren. De Russen maakten op onderscheiden punten toestel, om den Weichsel over te trekken, doch alles waarschijnlijk alleen met oogmerk, om wegens het ware punt, waar zij den overtogt willen beproeven, te misleiden. Volgens andere berigten van Warschau, van den 1sten zou de generaal *Skrzynecki* daags te voren den russischen generaal *Geismar* bij Wawr, in zijne stelling, alwaar, aangegrepen en hem daaruit verdreven hebben; zijn een tweede korps, dat van den generaal *Rozen*, had de voortrukkende poolsche troepen niet kunnen tegenhouden. Het verlies der Russen bedroeg, volgens die Warschausche berigten, aan doden en gekwetsten, eenige duizenden. De Polen hadden slechts 4 à 500 man verloren. Onze lezers moeten zich echter dat verlies der Russen niet te zeer aantrekken, want de warschausche berigten zijn alzoo geloofwaardig als de Belgische, wanneer zij van hunne affaires met de Hollanders spreken.

Volgens de laatste berigten stond het Poolsche hoofdkwartier te Minsk, en stond de Poolsche generaal *Lubinsky* te Zawedy.

— Onze Fransche brieven en papieren zijn alweder niet aangekomen.

— Volgens berigten uit Italie, over Duitschland ontvangen, hadden de Oostenrijkers, op den 29sten Maart, bezit van Ancona genomen. De gewezen hoofden der insurgenten en van derzelver leger hebben zich grootendeels naar Griekenland ingescheept.

's Gravenhage, den 10den April.

Heden morgen heeft het 2de bataillon jagers dat hier in garnizoen heeft gelegen, en omstreeks 900 man sterk is, deze stad verlaten, om zich, zoo men zegt, naar 's Bosch te begeven. De houding van dit bataillon, was uitmuntend; derzelver manschappen

waren geheel uitgerust en van al het noodige voorzien. Het depot van de bataillons jagers verblijft, even als die van de grenadiers, in deze residentie. Hetzelve telt reeds 300 man en vermeerdert nog dagelijks.

Des namiddags ten half 4 ure is alhier binnengerukt het batt. mobiele vriesche schutterij, sterk 740 man, hetwelk hier moet georganiseerd worden, om later zich mede naar het leger te begeven.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zullen zich, in de aanstaande week, bezig houden met het onderzoek over de begrootings-wetten.

BELGIE.

Brussel, den 8sten April.

In de *een* honderste zitting van het nationaal congres, op gisteren den 7den dezer, onder voorzitting van den heer *de Gerlache* gehouden, waren slechts drie en negentig leden tegenwoordig. Eenige brieven, om zich van het bijwonen der vergadering te verontschuldigen, werden gelezen, onder welke die van den heer *Devaux*, uit Parijs geschreven, in welke heerlijke raadgevingen aan het congres gevonden werden, om de onafhankelijkheid van België te handhaven, die niet weinig den lachlust der vergadering wekten. De graaf *Duval de Beaulieu* vond degenen, die nog eenige redenen voor hun afwezen gaven, vrij meer te verontschuldigen dan die, welke hoegenaamd geene teekenen van leven of dood gaven. De heer *Gendebien* wilde aanschrijvingen aan de absente leden gedaan hebben, waarbij zij gesommeerd wierden, om zich op hunnen post te begeven, op straffe van aangemerkt te worden, als hunne demissie gevraagd en bekomen te hebben. De heer *Forgeur* begreep, dat het congres geen regt had, om leden af te stellen, welke hun mandaat niet van het congres maar van het volk ontvangen hadden; intusschen was er, volgens gezegden heer *Gendebien*, niets begeerlijker in gelegen, om te vorderen, dat een ieder het hem toevertrouwde mandaat vervulde of zijne demissie vroeg. Het ontbrak inmiddels niet aan een steeds aangroeijend aantal brieven, waarbij min of meer lang verlof tot het niet bijwonen der vergadering gevraagd werd. Het getal der absenten in deze zitting was diep in de zeventig; onder deze vond het verzoek van den heer *Legrelé*, burgemeester van Antwerpen, uit hoofde der gebeurtenissen in die stad en het in staat van beleg stellen derzelve, den meesten ingang; daar er echter zoo vele leden, uit Zuid-Braband voornamelijk, afwezig waren, vorderde men van den president, dat hij alle de plaatsvervangers uit die provincie zou oproepen; de president zulks beantwoord hebbende met te verklaren, dat de lijst dier plaatsvervangers volkomen afgeloopen was en er niet één meer overbleef, veroorzaakte dit eene algemeene en langdurige verslagenheid in de vergadering.

[illegible] over de goedkeuring der 12,000,000 vorderde. De heer *Robaulx* echter wilde niet, dat deze deliberatien beginnen zouden, voor dat de ministers tegenwoordig waren, ten einde onderscheiden hun voor te legge vraagpunten te beantwoorden, want, dat men geene zwaltf millioen kon inwilligen alvorens te weten, wat daarmede moest worden uitgevoerd. Hierop antwoordde de heer *Devaux*, dat, daar de zitting vroeger dan gewoonlijk (*dat is te zeggen na genoeg op den bepaalden tijd. Zie ons nommer van 11. Zaturdag*) begonnen was, de minister van buitenlandsche zaken niet tegenwoordig had kunnen wezen. Daar echter niemand der ministers kwam opdagen, werd de zitting geschorst.

Na verloop van een groot half uur vertoonde zich echter de minister *Leheau*, als wanneer de heer *Robaulx* eene lange redevoering uitsprak en zich nagenoeg uitliet als volgt:

[illegible] *dit zamenstel van dwaasheid, grootspraak en bombast; dat echter [illegible] elkander hangt als goed gedroogd zand, onze [illegible] wij zullen ons dus moeten vergenoegen met er de naamwaarste, dat is de min zotte, uitsneden uit over te houden.*

De heer *de Robaulx*: Mijne heeren. Ik wil redenaars wegens de van de fransche tribune uitgesproken woorden en over den aan onze diplomatie gegeven gang. Ik heb geoordeeld, mijne heeren, dat het mijnen plig was, om, alvorens mijne stem tot de gedwongen goedkeuring, die ons gevraagd wordt, te geven, het ministerie regtstreeks af te vragen, welk doel het met die somme van 12 millioenen guldens beoogt. Zij zullen ons, ik weet het, antwoorden, dat daarmede oorlog gevoerd moet worden, hoe zeer zij ons verzekering gegeven hebben, dat zij hun best deden, om den vrede te behouden, en geenszins daaraan wanhoopten; maar thans moeten zij er rondborstig voor uitkomen. Het fransch ministerie heeft het masker afgeworpen; hetzelve heeft van de tribune verklaard, dat het protokol van den 20sten Januarij door hetzelve erkend werd, en dat het geneigd was, de onafhankelijkheid van België en de integriteit van deszelfs grondgebied te erkennen, na alleen echter van Luxemburg. Zoodanig zijn de uitdrukkingen van den graaf *Sebastiani*, zoo dat het fransche ministerie, bij monde van denzelfden man, die ons, op den 1sten Februarij jl., schreef: » dat Frankrijk, wat de kwestie der schuld en die der grenscheiding betrof, altoos geoordeeld had, dat de medewerking en de vrije toestemming der beide natien noodig was," thans verklaart, dat het onze onafhankelijkheid niet kan erkennen dan in zoo verre wij ons Luxemburg laten ontnemen; en merkt wel op, mijne heeren, dat de eerste gezegden van den graaf *Sebastiani* plaats hadden toen wij ons met de keuze van eenen souverein van België bezig hielden en ons alzoo als een lokaas werde voorgehouden, om eenen kandidaat te verkiezen, die men naderhand genoodzaakt geweest is, te weigeren..... Wij mogen het ons niet ontveinzen, mijne heeren, *Lodewijk Philippus*, is in het heilig verbond der dwingelanden getreden. Hij verklaart ons, in het wezender zaak, den oorlog, aangezien het ons onmogelijk is, in de schennis toe te stemmen van ons grondgebied, tot hetwelk ook, onzer constitutie Luxemburg verklaard te behooren. Zoo dan ons een steun komt te ontvallen, op welken wij zeker gerekend hadden. Wat hebben wij dan verder te hopen? Niets dan van ons zelven. Zie daar dan het loon, voor alles, wat wij voor Frankrijk gedaan hebben. (*Hier somt de redenaar alle die weldaden op, die echter op luttel weinig nederkomen*) Alles bedrog, alles misleiding! Het fransch gouvernement heeft ons niets verholden, heeft ons door een zelfzuchtig Machiavellismus langzaam verstrikt, en thans verklaart het ons, dat wij op hetzelve niet meer moeten rekenen. Zie daar de vrucht van onze gemaktigdheid. Laten wij ons voortaan alleen op ons zelven betrouwen; beroepen wij ons op alle volken. Wij hebben bewijzen genoeg van de opofferingen gegeven, die wij bereid zijn, voor de rust van Europa te doen (!!!). Maar, dewijl men onze *lankmoedigheid* miskend, moeten onze beraadslagingen meer terug houden en wij moeten ons van de middelen, die wij bij de hand hebben, bedienen. De kampstrijd tusschen koningen en volken moet beginnen en dewijl de koningen ons den oorlog verklaren, moeten ook wij den oorlog aan de koningen verklaren (*langdurige bravos van de tribune*).....

Maar, zegt men, Luxemburg heeft nooit tot België behoord. Dat komt er ook niet op aan. Wanneer de volken het juk van tiranen afschudden, doet het niets ter zake hoe of op welke wijze. Onze constitutie verklaart, bij derzelver eerste artikel, dat Luxemburg tot België behoort; de regent heeft de [illegible] en dat de [illegible] [illegible] ? Luxemburg, [illegible] België de verzekering, dat uwe broeders u nooit zullen verlaten. [illegible] ik de ministers, is er gezorgd voor maatregelen, om zulk eene vaste en mannelijke taal vol te houden. Hebben zij, niet een enkel bataillon, niet vijf of zes bataillons, die alleen daar opgeroepen zouden zijn, als om tegen vreemde bezetting te [illegible] en dien grond op de eerste verschijning des vijands weder te verdedigen, maar eene aanzienlijke magt, geschikt, om eenen geduchten en halsstarrigen wederstand te bieden, derwaarts gezonden? Hebben zij de ingezetenen gewapend, alle vrijwilligers alhaar opgeroepen?

Dit zijn de middelen; alle woorden zijn voorhaan ijdel. *Lodewijk Philippus*, uit de magt des volks gerezen, heeft zijnen eigen oorsprong verzaakt, heeft zijne zaak van die des volks, waaraan hij zijn gezag verschuldigd is, afgescheiden, om zich in de hute der Koningen te scharen; op hem moeten wij dus niet meer rekenen. Wij moeten ons ten oorloge toerusten en van alle onze middelen gebruik maken, om denzelven te voeren. Alle vrijwilligers moeten worden opgeroepen om het grondgebied te verdedigen; zij zullen in groot aantal opkomen. Na de vrijwilligers komt de eerste ban der burgerwachten, daarna de volgende bans; daarna moet een opstand in massa gelast worden; de natie zal opstaan; alle man zal strijden; wij hebben thans geen ander middel meer; het Fransch gouvernement en deszelfs schandelijke staatkunde beperken ons tot eigen kracht .....

[*Na nog eenige uitboezemingen tegen het Fransche gouvernement, die tijster veel van scheldwoorden hadden, besloot de redenaar als volgt:*]

Belgische ministers! gij hebt onze beraadslagingen in uwe handen. Wilt gij onze schatten, onze armen? Wij zullen u die toevertrouwen; maar zegt ons wat gij wilt. Belooft ons, te zullen handelen, niet met negotiatien, die tot niets leiden, maar door krachtdadige middelen; ons vermogen, ons leven, alles is u veil, zoo gij het tot de verdediging van de onafhankelijkheid van België

van de integriteit van deszelfs grondgebied aanwendt. (*Een algemeen bravo!*)

Hij beklom de minister van buitenlandsche zaken, de heer *Lebeau*, het spreekgestoelte en zeide:

Mijne heeren! Wij hebben de aankomst der dépêches, waarvan ik U den inhoud zal mededeelen, niet afgewacht, om u te zeggen, dat wij ons ten oorloge moeten toerusten. Maar u den oorlog aankondigende, hebben wij u tevens, als gemagtigden des volks, manschappen en geld gevraagd, en zoo wij daarbij gevoegd hebben, dat de vrede nog mogelijk is, zoo hebben wij echter, ik herhaal het, geenszins gedraald, met ons ten oorloge toe te rusten tot dat de dépêches waren aangekomen en het komt mij voor, dat het geacht hetwelk twijfel wegens de oogmerken van het ministerie heeft verwekken, meer vertrouwen in den vrede gesteld heeft dan aangezien hij tegen de mobiel verklaring van den eersten ban der burgerwachten heeft gestemd. Dat alle twijfel en verdenkingen tegens het ministerie dan ophouden, hetwelk belgisch is en blijven zal, en welks patriotismus eenen zekeren waarborg oplevert, dat het nooit andere maatregelen nemen zal, dan die voor en der natie waardig zijn (*bravos van alle kanten.*)

Hier las de minister ettelijke stukken, onder anderen den brief van den graaf Sebastiani *van den 1sten februarij, en die, wegens de betrekkingen tusschen het duitsche bondgenootschap en het groot-hertogdom Luxemburg, allen reeds bij ons bekend.*)

De minister bekende voorts, dat geene der bij het ministerie ingekomen dépêches eenig officieel kenmerk had en dat nog veel duisterheid in alle zaken heerschte, maar dat er, in alle gevallen en opdat er geen twijfel meer zou overblijven, courriers zouden worden afgezonden, met last, om categorisch antwoord mede te brengen.

Uit deze dépêches blijkt ten minsten, vervolgde de minister, dat de Fransche en Engelsche kabinetten het over één punt eens zijn, te weten, dat de zaak des prinsen van Oranje in België volkomen verloren is, en dat die beide kabinetten, voor zoo veel de onderhandelingen wegens de definitieve keuze van een opperhoofd van den staat betreft eenstemmig zullen handelen. Wat daarvan weezen moge, mijne heeren, wij willen het land in geene bedriegelijke zekerheid houden. Wij gelooven, dat de oorlog zeer aanstaande is. Alle maatregelen zullen genomen worden, om Luxemburg in staat van verdediging te stellen; het belang en de eer van België vorderen, dat het zich niet van die provincie scheide en België zou waardig zijn, weder in het juk te vervallen, indien het tot zulk eene lage en schandelijke verlating kon besluiten (*bravo!*). De Luxemburgers zijn onze vrienden (*Ja! ja!*). Koning *Willem* heeft hen, vijftien jaren lang, als Belgen beschouwd. Vijftien jaren hebben hunne schoone bosschen deszelfs schatkist gestijfd. De Luxemburgers hebben, even als wij, het schandelijk en vernederend juk der Hollanders getorscht, en, in het gevoel daarvan, hebben zij, even als wij, hunne revolutie geput. Wij hebben u volk gevraagd, mijne heeren; dit volk moet gewapend worden; daartoe hebben wij fondsen noodig; gij zult ons die inwilligen. Ik kan u nog niet zeggen, welk ontwerp van verdediging in den oorlog, waartoe wij ons voorbereiden, zal gevolgd worden; gij gevoelt, dat een zoodanig in den raad overwogen ontwerp, zonder den vijand daarmede voordeel te geven, niet kan publiek gemaakt worden; maar weest verzekerd, dat wij ons, bij alle maatregelen, die er zullen genomen worden, aan de nationale eer getrouw en ons als geheel aan deszelfs onafhankelijkheid opgeofferd zullen beschouwen. De zinspreuk van het ministerie is: *Doet wat gij behoort, daar komt van wat wil!* (*bravo! bravo!*).

De heer *Roboulx* zegt dan, geene der mededeelingen gehoord hebbende, zoo moeten wij desniettemin aan derzelver inhoud geloof slaan, daar wij ons zelfs niet meer op Frankrijk kunnen verlaten, daar alles dan thans ontmaskerd is en *Lodewijk Philippe* zich verraadt, moeten wij ons ook niet langer aan de diplomatie ophouden. Nooit is zij veel voor mij geweest; mijn raadsel is, om geene officiele of niet officiele mededeelingen meer of te wachten. De fransche natie is daar; zij is groot, edel, kenbaar bevrijdt, zal ons ondersteunen. Laat ons dan troepen naar Luxemburg zenden; daar moeten alle onze middelen van tegenweer geconcentreerd worden. Wij behoeven voor eenen aanval van den anderen kant niet te vreezen: Holland durft niet. Vier en twintig duizend man van het Duitsche bondgenootschap bedreigen het Groothertogdom: wij behoeven slechts 10,000 man derwaarts te zenden, om deze zullen, met de verdediging genoegzaam zijn. Ik vertrouwen dan op de voorstellen onzer ministers, welke, zoo als ik geloof, die van het gansche ministerie zijn, zal ik fondsen inwilligen; maar dat het ministerie niet vergete, dat er thans met geestkracht, met spoed, ja zelfs met driestheid behoort gehandeld te worden, willen wij zegevieren.

De heer *Rodenbach* zou den minister van oorlog vragen of er maatregelen tot verdediging van België genomen waren en of de vrijwilligers waren opgeroepen, om ter verdediging van Luxemburg te snellen.

De heer *van de Weijer* vind deze vraag gevaarlijk. Het ministerie, zeide hij, heeft de middelen ter uitvoering in handen en moet de ontwerpen die het voornemens is, te volbrengen, te zoeken niet laten uitlekken.

De heer *Destouvelles*. Wij hebben betrekkingen met het fransch kabinet en ik zal mij voor het oogenblik wel wachten, de verdediging van dat gouvernement op mij te nemen; maar onze betrekkingen bepalen zich niet tot Frankrijk. Ik vraag of onze gezant te Londen ontvangen is.

De minister *Lebeau*. Ik heb in de laatste Zitting gezegd, dat zulks mij onbekend was en de reden der vertraging in deze zaak opgegeven. Ik heb eene Courier naar Londen gezonden en verwacht antwoord; het congres moet overtuigd wezen, dat het geenszins mijne zaak is, om onzen afgezant in eene positie te laten, waarin ik zelf niet gaarne zou willen wezen, en, indien het antwoord niet zoodanig is, als wij behooren te verwachten, dan zal de graaf *d'Aerschot* terug geroepen worden.

De heer *Destouvelles*. Alhoewel de graaf *d'Aerschot* niet officeel ontvangen is geworden, zoo kunnen er echter officieuse mededeelingen van wege lord *Palmerston* aan denzelven gedaan zijn. Ik vraag dat men ons kennis van dezelve geve, indien zij inderdaad bestaan.

De minister. Ik kan van officieuse mededeelingen, die door het engelsch kabinet aan onzen minister gedaan zijn, niets zeggen, om dat deze mededeelingen met onderhandelingen zamenhangen, die eene ontijdige publiciteit zou kunnen doen mislukken.

De heer *Gendebien*. Ik moet den heer *Rodenbach* antwoorden, dat de raad van ministers een besluit genomen heeft, om troepen in Luxemburg te zenden; de ontbinding van het ministerie is oorzaak geweest, dat dit besluit niet ten uitvoer gebragt is geworden. Hierop vroeg de heer *Rodenbach*, waarom dat besluit niet dadelijk uitgevoerd was?

De heer *Van de Weyer* meenen ook, dat alle explicatie deswegens in het tegenwoordig oogenblik gevaarlijk zou kunnen zijn. De minister van oorlog, vervolgde hij, zal, op zijne verantwoordelijkheid, zoodanige maatregelen nemen, als ter verdediging des lands noodzakelijk zijn. Het congres moet deswegens niets meer vragen.

Alhoewel onderscheidene leden met dit antwoord tevreden waren, zoo werd echter, bij eene groote meerderheid besloten, aan deze debatten een einde te maken en tot de orde van den dag over te gaan, welke de deliberatien over het conceptdecreet betrekkelijk de leening van 12 millioenen medebragt.

De heer *Jottrand* beweerde, in eene lange redevoering, dat de leening om geene andere reden door het congres behoorde te worden ingewilligd, dan om die, dat de oorlog op handen was en men middelen behoorde te verschaffen, om denzelven te kunnen voeren. De spreker verweerde de ministers om dit niet uit het oog te verliezen. De ingewilligde fondsen moeten niet alleen aan den oorlog worden toegewijd, maar ook nog zoodanig worden aangelegd dat die zonder uitstel kan gevoerd worden. Een dag verlies in de toebereidselen, wanneer een iegelijk van den spoed, die dezelve vereischen, overtuigd is, zou tot eene beschuldiging van verraad tegen de ministers aanleiding kunnen geven.

De heer *Lebeau* voegt deze les een weinig voorbarig toe aan het congres, overtuigd te willen zijn, dat het ministerie genoegzaam van het gewigt der omstandigheden doordrongen was, om te weten wat te doen.

Nadat de minister van binnenlandsche zaken nog eenige toelichtingen omtrent het onderhavige ontwerp gegeven en eenige vragen der leden beantwoord had, ging de vergadering tot de deliberatien artikelgewijze van het ontwerp over. Sommige artikelen werden aangenomen, andere met amendementen vervuld en weder andere verworpen. Zoo geraakte men tot art. 17 inclusis, hetwelk door de commissie, die het rapport over het ontwerp had gevraagd, werd terug gezonden. De deliberatien over de verdere artikels zullen in eene volgende zitting plaats hebben.

April.

Terwijl van de genomene maatregelen verzekerd dat de gijzelaars *van der Smissen* te Aken zouden gearriveerd zijn (*zie hiervoor onder Breda*) zegt ons het *Journal d'Anvers* dat hij in den nacht van den 5den April, met en benevens nog vier andere personen, die niet genoemd worden, een uur van het dorp Fleurus af, gevat en in de gevangenis te Charleroi overgebragt was.

— Volgens een' brief van Arlon, mede van den 5den, waren al de opper-beambten bij de accijnsen van het groot-hertogdom, ingevolge de beloofde amnestie, tot den hertog van Saxen-Weimar overgegaan. Ook de heeren *Balta*, districts-commissaris, en *Fendius*, lid van het nationaal congres, hebben dezelfde partij gekozen. Een veertigtal mindere beambten tot denzelfden stap willende overgaan, vervielen in handen van het graauw, dat hen zeer mishandelde. Zij wisten zich echter onder bescherming eener Pruisische wacht te stellen, die insgelijks belette, dat de huizen der heeren *Bulta* en *Fendius* vernield en anderen niet geplunderd werden.

— Naar wij vernemen moet er, op den 5den dezer, ook te Yperen deerlijk geplunderd wezen; de onlusten in Mons blijken van minder belang te zijn geweest.

Luik, den 7den April.

Eergisteren omstreeks den middag, hebben er beklagelijke tooneelen te Namen plaats gehad. Het huis van Mevr. *Coppeau*, die men van onmiddelijke betrekkingen met onze vijanden beschuldigde, werd door volkshoopen aangetast, geplunderd en verwoest. De meubelen werden weggedragen, nabij het Sint-Nikolaas-plein gevoerd en aldaar, in tegenwoordigheid eener groote menigte aanschouwers, verbrand. Het is den gouverneur *de Staessart*, (*die waarschijnlijk, gelijk de regering overal elders in België, de plundering aangestookt had*), niet dan met groote moeite mogen gelukken, te beletten, dat de wanorde zich niet verder heeft uitgestrekt. Het schijnt, dat het volk in deze buitensporigheden, te plegen, de gelegenheid van het vertrek der bezetting waargenomen heeft, welke, eenige uren te voren, naar het Luxemburgsche op marsch was gegaan.

F R A N K R I J K.

Parijs, den 6den April.

Te Toulon is bevel gegeven om de onderscheiden kanonneerbooten, brikken en geeletten, welke zich in die haven bevinden in staat te stellen, om, zoo spoedig mogelijk, in zee te steken. Deze vaartuigen, ten getale van acht of tien, zullen op de Italiaansche en Spaansche kusten kruissen, ten einde de bewegingen, welke in die streken plaats mogten hebben, gade te slaan.

— De Oostenrijkers hebben zich (*zoo als reeds gemeld is*) te Bologna niet opgehouden. Het plan van het inrukkend leger is om regtstreeks, van Ancona, op Rome te rukken, zonder echter die hoofdstad binnen te trekken; dit zou tegen hunnen uitdrukkelijken last strijden. Het legerkorps, dat die operatie ten uitvoer brengt is vijftien à achttien duizend man sterk. Een gedeelte der nergens wederstand biedende patrioten is in de Appenninen gevlugt. Naar mate het Pausselijk gezag in de steden hersteld wordt, worden alle de patriotten, die men magtig kan worden, in de gevangenis geworpen, zoo wel als [illegible]

[illegible] uitslag der onderhandelingen betrekkelijk de bezetting van Romagna door de Oostenrijkers en verzekerde, dat de door Oostenrijk gedane mededeelingen over het behoud des vredes gunstig luidden, ook dat de ambassadeur explicatien wegens die bezetting had gegeven, welke slechts kortstondig en alleen om de orde te herstellen wezen zou. Nog werd er gezegd, dat de bemiddeling van Engeland door beide mogendheden was aangenomen en dat Oostenrijk groote protestatien van onzijdigheid deed; hoe het zij, ons gouvernement wachtte, tusschen den 11den en den 15den het antwoord van het Oostenrijksch gouvernement, hetwelk de kwestie van vrede en oorlog zou beslissen.

— De heer *Bligier*, secretaris der belgische legatie alhier is gisteren naar Brussel vertrokken. Men denkt, dat hij eene notificatie overbrengen aan ons kabinet en dat van Londen bezaard, ten einde het belgisch gouvernement aan te raden, om zich met de bezetting van Luxemburg, door de troepen van het Duitsch bondgenootschap niet te bemoeijen. Men geeft dezelve tijd tot den 15den dezer maand, om zich te bedenken en de noodig geoordeelde maatregelen te nemen, om alle ongelukken voor te komen.

Men zegt, dat lord *Palmerston*, minister van buitenlandsche zaken in Engeland, geweigerd heeft, in eenige officiele mededeelingen met den afgezant van het Belgisch gouvernement te treden, aan hetwelk Engeland het regt, om zich *regentschap* te noemen, geenszins wil toekennen. De minister heeft den belgischen gemagtigden doen weten, dat hij aan het *foreign office* met hem niet kon confereren, maar zich zeer vereerd zou achten van den graaf *d'Aerschot* uit het huis der prinsen *de Ligne* als particulier tot zijn pent te ontvangen.

— De fondsen stonden ter beurze van gisteren, de 5 pct. 76,05; de 3 pct. 47,35. — Ter beurze van heden, de 5 pct. 76,26; de 3 pct. 47,75.

D A N K B E T U I G I N G.

De Kapitein, kommanderende de 2e kompagnie van het 1e bataillon der 16e afdeeling Infanterie, in garnizoen te Breda, heeft langs dezen weg het genoegen, de tolk te mogen wezen van de manschappen zijner onderhebbende kompagnie, voor de niet onaanzienlijke gift van *een honderd en elf* paren witte wollen Sokken, welke hem uit 's Hage franco zijn toegezonden, en aan zijne onderhoorigen zijn uitgereikt geworden.

Hij zegt, namens zijne kompagnie, de edele geefsters hartelijk dank voor een geschenk, dat in waarde verhoogt, wanneer men de standbetrekking der vervaardigsters (jonge Haagsche Dames) in aanmerking neemt, en daar zij het geenszins beneden zich hebben geacht, om de voeten van den soldaat van het noodige deksel te voorzien, zoo gevoelt de Nederlandsche krijgsman meer dan ooit daardoor zijne waarde, maar ook tevens zijne verpligting, die door de erkentelijkheid, voor genotene weldaden, niet weinig wordt vergroot.

Breda den 5 *April* 1831.

De Kapitein voornoemd:
A. J. Catshoek.

B A D L O K A A L T E U T R E C H T.

Met den eersten Mei aanstaande, zal men voor beginnen met het geven van K O U D E, W A R M E, S T A A L, W A Y E L, Z W A V E L D A M P, S T O O M en O R T A T I V E B A D E N, voor den gewoonlijken Prijs als gepasseerde Jaar.

Bij de Erve A D R I A N U S S T E R K te Delft, is gedrukt, en aan de voornaamste Boekhandelaren verzonden, en is voor Delft bij den Boekhandelaar J A N D E G R O O T te bekomen:

Raadgevingen van eene Moeder aan haren Zoon, bij het in dienst treden en te velde trekken, benevens hare smartelijke uitboezeming bij zijn overlijden in het Hospitaal te Delft, door *A. van Berge geb. de Leeuw*. — In deze eenvoudige dichtregelen wordt het Godsdienstig en zedelijk gevoel, in het hart van geliefde betrekkingen ontwikkeld, [illegible] 25 Cents.

[illegible] op Kunsten en [illegible] door Mesch, Math. Mag. [illegible] Hoogleeraar aan 's Rijks Hooge-School te Leijden, het eenigste werk, dat in onze taal over dat onderwerp bestaat zal zeker door Scheikundigen en Fabrikanten met belangstelling ontvangen worden. De prijs is met 5 platen *f* 4-80.

Het volmaakt Burger Tuinboek, hier in vindt men alles wat men in een Werkje van dezen aard verlangen kan. De achtste druk welke bijna uitverkocht is, is daarvan het sprekendst bewijs. De prijs is *f* 1-50.

Bij J. J. A R K E S T E I N, Boekhandelaar te 's Bosch, ziet het licht en is bij B R O E S E & C O M P. en van der alom voor 20 Cents verkrijgbaar:

N O O R D - B R A B A N D S C H E V O L K S G E E S T, door den schrijver van *Noord-Brabandsche Lijdensgeschied*.

S H E T B O E K D E R S I B Y L L E I N E N, of de geestelijke voorzeggingen van *John van Delienlaar*, uit de 13de Eeuw; *Laurentius Rices*; over de gezigten van den bekenden *Pastoor Halthuisser* te *Bingen*; *Ermijne van Boskoop*, enz. enz. enz.

Dit zoo veel gerucht makende werkje is heden van de pers gekomen, en tegen *Tachtig Cents* in alle Boekwinkels verkrijgbaar, wordende hetzelve niet in Commissie verzonden, maar is tot gemak van Heeren Boekhandelaren mede verkrijgbaar gesteld bij *P. B. Wijthaas* en *W. Brave Jr.*

De Bredasche Courant verschijnt van 1 Januarij 1831, vijf malen in iedere week; te weten: des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags. Hiervan worden geregeld 3 nummers op heele vellen uitgegeven. De prijs is, franco per post, door het geheele Koninkrijk, *f* 1-50 in deze maanden. Alle advertentien, behoorlijk op formaat zegel gesteld, worden geplaatst tegen 20 Cents per regel. Alle inzendingen geschieden franco aan de Uitgevers van gemelde Courant.

Te Breda bij BROESE & Comp., Boekdrukkers en Boekverkoopers.